

вамъ ся съ тебе; какъ смѣшь ты да назовавашь богове оныя бездущны твари? Науми си, о царю, че само единъ Богъ е истинскій създатель на всичкыа свѣтъ, а единъ царь и помощникъ, Неговий Единородный сынъ Иисусъ Христосъ, на кого-то царство-то нѣма свѣршене. Ты ако бѣше, продѣлжи да дума Святый, позналъ истиннаго Бога, и ако бѣше ималъ всичкѣ-тѣ си надѣждѣ на Него, повѣрвай мя, о царю, че твой-тѣ прѣстолъ и твой-тѣ царски вѣнецъ, щахъ да бѣдѣтъ по-силни. Царь-тѣ ся замысли; послѣ като ся обирна камъ святаго рече: Остави ся отъ тия глупавы думы, о Игнате! и послушай що щѣ да ти кажѫ: азъ щѣ тя поставя първъ Архіерей да служишъ на великия Діа — Коя полза на менѣ, рече Святый, да ся назова Діевъ Архіерей, когато азъ съмъ служителъ на Великия Първосвященникъ Иисуса Христа, кому-то повседневно приносимъ жъртвѣ, и готовъ съмъ въ всякъ случай да припесж и себе си жъртвѣ за негово-то свято имя?—Струва ми ся, рече царь-тѣ, о Игнате, че не си цѣлокупенъ съ ума си; защо ако имаше ты умъ, не бы ся помамилъ толкова отъ лѣжливи-ты Христовы ученія, иъ щаше да ся покориши на мое-то царско повелѣнїе, а това бы сторилъ, само ако желаяши добро-то си. С. Игнать като прія сега повече дѣрзость, рече: знай дѣржавный царю! че, ако и на звѣрове-ты да мя прѣдадешь, за да мя изядѣтъ, ако и да мя распнешъ на крѣсть, или ако щешъ въ огань мя изгори, никога нѣма да ся поклонїш на твои-ты лѣжливи богове, нито пакъ ся свѣнїш отъ смирть-тѣ; по добрѣ за мене да отидѣ при Христа Бога моего, кому-то азъ слугувамъ, и кой-то зарадѣ мене е на крѣсть умрѣлъ.

Съборъ-тѣ като, искаше да убори Игнатіа, рекохъ му всичкы-ты: Ето ты самъ си казвашъ за твоя Богъ, че е умрѣлъ; иъ какъ можешъ да ся надѣшь помошь отъ мъртвавъ человѣкъ, кой-то е умрялъ съ бесчестнѣмъ смирть? Христосъ и Богъ мой, ако и да е умрѣлъ на крѣста, иъ той на третіа день вѣскрѣсна, и унищожи діаволскѣ-тѣ силѣ, та ны вѣведе пакъ въ рай, отදто бѣхме злѣ испѣдени; а ни единъ отъ ваши-ты погански богове не е направилъ нѣкое добро, или да избавяшъ единого отъ грѣха и смирть-тѣ, както що направи I. Хр. кой-то болни исцѣряваше и мъртви вѣскрѣсяваше, иъ оставилъ само едно слабо